

YOUCAT – katekizem za mlade

Zakaj Cerkev tako pogosto obhaja bogoslužje?

Že izraelsko ljudstvo je »sedemkrat na dan« (Ps 119,164) prekinilo delo, da bi slavilo Boga. Jezus se je udeleževal bogoslužja in molitev svojega ljudstva; svoje učence je učil moliti in jih zbral v dvorani zadnje večerje, da je z njimi obhajal bogoslužje vseh bogoslužij: podaritev samega sebe v obedu. Cerkev, ki vabi k bogoslužju, sledi njegovemu naročilu: »To delajte v moj spomin« (1 Kor 11,24).

(KKC 1066–1070)

Kakor človek vdihava zrak, da ostane pri življenju, tako diha in živi Cerkev, ko obhaja bogoslužje. Bog sam ji dan za dnem vdihava novo življenje ter jo obdarja s svojo besedo in svojimi zakramenti. Uporabimo lahko še drugo podobo: vsako bogoslužje je kot ljubezensko srečanje, ki ga piše Bog v naš termiski načrt. Kdor je že občutil Božjo ljubezen, gre rad tja. Kdor včasih ne občuti nič, in gre kljub temu, pokaže Bogu svojo zvestobo.

Zakaj prevajamo besedo liturgija z bogoslužje?

Bogoslužje je predvsem Božje služenje nam – šele potem naše služenje Bogu. Bog se nam podarja po svetih znamenjih – da bi mi naredili isto: da bi se brez pridržka darovali njemu.

(KKC 1146–1192)

Jezus je tu, v besedi in v zakramentu je Bog navzoč. To je prvo in najpomembnejše pri vsakem bogoslužju. Šele potem pridemo mi. Jezus daruje svoje življenje za nas, da bi mu mi darovali duhovno daritev svojega življenja. V evharistiji se Kristus daje nam, da bi se mi dali njemu. Kristus pravzaprav dajemo bianko menico za naše življenje. Tako smo udeleženi pri Kristusovi daritvi, ki odrešuje in spreminja. In naše malo življenje se odpre v Božje kraljestvo. Bog lahko živi svoje življenje v našem življenju.

ENKRAT NA DAN

Enkrat na dan vzemi v svoje roke srce. Pobožaj ga kar se da nežno in zahvali se Bogu, da lahko s svojim srcem čutiš in ljubiš.

Enkrat na dan vzemi v roke svoje življenje. Kot dar ga položi v obe odprti dlani in zahvali se Bogu, da te spremlja in blagoslavlja.

Enkrat na dan vzemi svoje roke svojega duha, svoj razum in svojo domišljijo. Čudi in veseli se, česa vsega si zmožen, in zahvali se Bogu za vse darove in talente, ki so v tebi kot zaklad.

Enkrat na dan vzemi v svoje roke svoje boleče rane. Lepo jih poljubi, spravi se z njimi in zahvali se Bogu, da te hoče ozdraviti, in zmoreš tudi sam odpuščati in se spraviti z drugimi.

K. Nodewald

*Ostani pri nas, Gospod Jezus, ker se večeri.
Spremljaj nas na poti,
daj, da bo tudi naše srce gorelo in prebujaj naše upanje.
Daj, da te bomo skupaj z našimi brati in sestrami
spoznali v Svetem pismu in pri lomljenju kruha.
Ki z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha
živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.*

Občestvo: Vsi smo ribe, a hkrati ribiči

Ribe plavajo v vodi. Brez vode prej ali slej poginejo. Tudi za kristjane je osnova VODA. Mi lahko zares živimo le v Kristusu (prim. 2 Kor 5,17). Naj se še tako trudimo, sami ne moremo zgraditi niti približka občestva. Če imamo srečo, nastane skupina, ki deluje kot podjetje: nekdo je šef, ki razporeja delo, drugi delajo. Zaradi številnih projektov in dejavnosti se nam zdi, da smo uspešni. A to je le struktura, ne občestvo. Kako vemo? Ker prej ali slej propade ... »Zakaj če sta njihov načrt in njihovo početje od ljudi, bosta propadla; če pa izhajata od Boga, jih ne boste mogli uničiti« (Apd 5,38–39). Ljudje smo si preveč različni, da bi kar tako ostali skupaj. Nujna je torej VODA. Vse, kar lahko naredimo, je, da ga prosimo: »Gospod, daj mi te vode« (Jn 4,15). Sveti Duh je tisti, ki povezuje. Občestva zato ne moremo graditi sami, ampak le v dialogu z Gospodom.

Ribe ne plavajo le v vodi, ampak plavajo tudi v jati. To ni moderno, kajne? Danes bi raje plaval vsak zase. Zakaj bi hodil k maši, ko pa lahko grem v nedeljo v gore in tam srečam Boga? Zakaj bi hodil na mladinsko skupino, ko pa si lahko o Bogu preberem iz knjig? Bog nas sreča na različne načine, lahko nas nagovori tudi v gorah ali preko knjige. Še večkrat pa nam spregovori prav preko konkretnih ljudi. Le pomislite, Jezus je bil večino časa med ljudmi, v množici! Če torej iščemo Boga, je dobro, da se pridružimo jati. Ni ti treba preplavati oceana, dovolj je, da se pridružiš skupini v svoji domači župniji. Praviš, da ni idealna? Nikjer ni idealno ... Mogoče pa ti Gospod pošilja na pot ravno te ljudi, da skupaj zgradite nekaj lepega. Bog velikokrat ravno iz neidealnih razmer ustvarja čudovite stvari. Pozor: prej vsekakor preveri, v kakšni vodi plavajo ribe. Je to morje ali mlakuža? Reka ali ponikalnica? Temu primerno se potem pripravi ...

Nekateri ljudje so danes poklicani, da so »poklicni« ribiči ljudi. A posvečeno življenje še zdaleč ni preprosto, velikokrat so namreč mreže prazne in čolni preluknjani. Ob posvečenih ribičih pa je tudi vsak od nas poklican na svojevrsten način. Poskusi tudi ti vreči svojo mrežo v Božjo besedo. To je Hrana. Kar ti želi Gospod povedati, ti bo kristalno jasno, četudi nimaš teološkega znanja. Bodi v svojem življenju hkrati ribič in hkrati riba v veliki jati (občestvu), ki ti daje zavetje, varnost, gotovost ..., da v mogočnih vodah, polnih nevarnosti, ne zatavaš.

Povzeto po: K. Soln. Ogrjišče-4/23